

"We gaan mama's verwennen"

hasselt

"Ik zal nóóit spreken van Vlaams-Limburg." Met deze woorden besloot gedeputeerde Sylvain Sleypen zijn laatste beleidsverklaring. Juist nu de provincies onder druk staan, stopt Sleypen met de provinciale politiek.

BRUSSEL - Zowel de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten als de Vereniging van Vlaams Provincies hebben fundamentele kritiek op het 'groenboek interne Vlaamse staatshervorming' van Vlaams minister van Binnenlands Bestuur Geert Bourgeois. Decentralisatie' zou hét kernwoord moeten zijn bij deze hervorming, vonden zowel VVP als VVSG tijdens een hoorzitting deze week in het Vlaams Parlement.

De meerderheidspartijen hadden veel loftuitingen voor de deputé die Limburg toeristisch op de kaart heeft gezet. Sleypen kreeg ook felicitaties van Anne Cuypers (CD&V), maar zij wou ook nog weten waarom de mijn gemeenten niet als afzonderlijke toeristische cluster opgenomen zijn. "Ik ben het met u eens", verraste Sleypen, "dat we opnieuw met de mijn regio moeten werken. Er is buiten Limburg veel interesse voor het mijngeburen."

"Hoe zit het met de MICE-steden, de steden die inspelen op beurzen en conferenties? Is Hasselt nu bereid samen te werken met Genk en Lanaken?", vroeg Koen Ooms (Vlaams Belang). "We hebben verschillende pogingen gedaan, maar er is nog geen gesprek geweest", gaf Sleypen toe. "Het is geen gemakkelijke oefening om Hasselt en Genk naar buiten te laten treden als één product."

"Wat drijft u om de Limburgers bang te maken?", wou Wim De Meester (VB) weten naar aanleiding van een artikel in de Zondag waarin Sleypen voorspelt dat de Limburgers met het Groenboek 25% van hun welvaart en welzijn dreigen te verliezen. "Ik meen wat ik zeg", antwoordde Sleypen.

SAMENWERKING MET NEDERLANDS-LIMBURG - Het Oost-Westverhaal, de samenwerking met Nederlands-Limburg, lijkt maar niet van de grond te komen. Ook de Euregio blijft een abstract verhaal. "Dat komt omdat de Euregio geen enkele bevoegdheid heeft. Als we dan toch een staatshervorming doen, zou men tenminste de bevoegdheden van beide Limburgen op elkaar kunnen afstemmen. Het schrappen van het tracé van het Cabergkanaal heeft van 1839 tot nu geduurd. We kunnen niet voor elk proces 170 jaar wachten." Oost-West-Limburg en de Euregio blijven volgens Sleypen te zeer 'praatbarakken'.

"We hebben geen bevoegdheden en geen middelen. Dus kunnen we geen beleid voeren. We kunnen dat alleen verbeteren door bevoegdheden aan de grensregio's te geven.

Op het vlak van mobiliteit bijvoorbeeld zouden wij betere afspraken met Nederlands-Limburg kunnen maken zodat er geen hoofdwegen op veldwegen meer aansluiten. In Nederland zijn de provincies bevoegd, bij ons is dat Vlaanderen."

Back to the sixties

Hoe leefden en woonden de mensen vijftig jaar geleden? Dat kunt u over een goed jaar gaan bekijken in de Oude Stad in Bokrijk. Het Gentse bureau Tijdsbeeld & Pièce Montée heeft een ontwerp klaar. In de Antwerpse herenhuizen komen onder meer een platenzaak, Delhaize shop, Fina tankstation en

speelgoedwinkel. "De provincie investeert 2,5 miljoen in 'Back tot the sixties' en de opening is voorzien in april 2012", zegt deputé **Sleypen** die het oubollige imago van Bokrijk al lang wil doorbreken.

"Het openluchtmuseum is beperkt tot de leefwijze van honderd jaar geleden. We gaan de tijdslijn nu optrekken met de periode 1958-1973. We stoppen met de disco." Niet alleen in de Oude Stad, ook de rest van het openluchtmuseum krijgt een verjongingskuur. "We gaan de jongeren tot 14 jaar aantrekken dank zij de nieuwe Ketnet-reeks 'De vijfde boog', een zoektocht naar het schutterszilver die zich volledig in Bokrijk afspeelt."

Sleypen is hoegenaamd geen voorstander van de overheveling van provinciale bevoegdheden naar Vlaanderen, maar voor Bokrijk wil hij een uitzondering maken. "Omdat Bokrijk een Vlaams museum is. We gaan nu bijvoorbeeld druivenserres uit Overijse en Hoeilaart naar Bokrijk verplaatsen. Dat is toch een Vlaamse taak. Ze mogen Bokrijk bij Vlaanderen pakken als ze er jaarlijks 7,7 miljoen euro voor over hebben."

Quality time for mama's

Sleypen maakt er een gewoonte van bij de start van het toeristisch seizoen te stunten. Volgend voorjaar gaat Toerisme Limburg de Kempen als gezinsvriendelijke regio promoten. "We gaan iets doen voor de jonge moeders met kinderen tot acht jaar. Quality time for mama's is de voorlopige werktitel. We gaan de bezige moeders de kans geven om eens rustig te gaan winkelen of te ontspannen in de wellness."

European Destination of Excellence

In 2011 komt ook de langverwachte Limburgkaart, waarmee de toerist vooraf zijn programma kan reserveren. "De kaart is gekoppeld aan een databank van toeristische bedrijven in Limburg. Er zijn ook voordelen aan gekoppeld voor iedereen die in Limburg naar een attractie gaat."

Op cultureel vlak wil **Sleypen** de provincie promoten als oudste regio van Europa. "Vooral Japanners en Chinezen zijn in het ontstaan van Europa geïnteresseerd. We positioneren Limburg als het hart van het ontstaan van het oude Europa. Samen met Aken, Luik en Maastricht willen we met onze kastelen in Zuid-Limburg de erkenning als 'European Destination of Excellence' bekomen."

Sleypen, die eind januari stopt als deputé, hield in zijn laatste beleidsverklaring een vurig betoog tegen de vervlaamsing, want dat is een aanslag op de Limburgse identiteit. "Het Limburggevoel bestaat, heeft altijd bestaan en zal blijven bestaan", voorspelt **Sleypen**.

Guy THUWIS

"Vlaanderen kent alleen Flandriens en de Kemmelberg"

"Limburg zou heel dikwijls niet bestaan als er geen provincie was." Gedeputeerde Sylvain **Sleypen** staat bekend als vurig pleitbezorger van de provincies en het zit hem dan ook zeer hoog dat de Vlaamse regering aan de provinciale bevoegdheden knaagt. "Denk je dat elke gemeente een fietspadennet had kunnen aanleggen zonder de provincie? Voor Vlaanderen staat fietsen synoniem met de Kemmelberg en de Flandriens. De minister van toerisme kent alleen de kust en Den Grooten Oorlog. Men kent Limburg gewoon niet. Op de Vlaamse kaart zijn wij 'forest', een woud. Zelfs Hasselt staat er niet op. Als wij Vlaanderen hier het beleid laten bepalen, gebeurt er niets."

"Mocht de provincie er niet zijn, hoe zou ons bibliotheeklandschap er dan uitzien? Een bibliotheek van een stad of gemeente koopt gemiddeld 3.000 tot 5.000 stukken per

jaar. De provinciale bibliotheek koopt er jaarlijks 50.000. Als wij dat niet doen, moeten alle studenten van het hoger onderwijs buiten Limburg terecht om hun eindwerken of thesis te maken. Dat maakt het moeilijker om te slagen."

Voor voorzitter Hilde Bruggeman van de Vlaamse Vereniging van Provincies is het duidelijk. Vlaams minister Geert Bourgeois heeft de kar voor het paard gespannen. Hij weet waar hij wil uitkomen: de provincies worden geknipt, de hele interne Vlaamse staatsvorming staat in functie van dat ene opzet. En daar wordt Vlaanderen niet meteen beter van.

Uiteraard is ook Hilde Bruggeman het eens met de uitgangspunten van het Groenboek om te komen snellere en betere besluitvorming met minder administratie en bestuursniveaus. Komt het ook zover? Bij de VVP hebben ze hun twijfels. "Men had beter eerst een analyse van de beleidsprocessen gemaakt: wat loopt er allemaal fout en wat kan men doen om te komen tot de hoger aangehaalde uitgangspunten? Daarna had men op basis van die analyse nieuwe bestuurlijke verhoudingen kunnen uittekenen. Met eventueel een nieuwe rol voor de provincies.

Dat is niet gebeurd. Bourgeois heeft vooraf gezegd dat de bevoegdheden van de provincies beperkt worden. Hij spant daarmee de kar voor het paard." Dat ergert Hilde Bruggeman, zelf gedeputeerde in Oost-Vlaanderen, om vele redenen.

Ergernissen

n omdat er in het kader van het Groenboek geen enkele doorlichting is gemaakt van de provinciale besturen, intercommunales, Vlaamse administratie en haar gedeconcentreerde diensten.

n omdat er geen maatschappelijke en financiële effectenrapportage is gemaakt.

n omdat de minister geen enkele argumentatie geeft waarom de provincies hun grondgebonden bevoegdheden (economie, ruimtelijke ordening, toerisme...) wél mogen houden en hun persoonsgebonden bevoegdheden (onderwijs, cultuur, welzijn...) verliezen.

n omdat de Vlaamse overheid haar administratie en diensten op geen enkel ogenblik in vraag stelt en subsidiariteit voor haar blijkbaar een vreemd begrip is.

Nieuwe taken

Het mag duidelijk zijn dat voor Hilde Bruggeman de provincies wel degelijk zin hebben. Omdat ze samenwerking tussen de gemeenten mogelijk maken. Omdat ze als gekozen niveau knopen kunnen doorhakken wanneer gemeenten onderling discussies hebben over bijvoorbeeld herverdelingsvraagstukken of locatieproblemen. En ze staan dicht genoeg bij de burger om problemen te detecteren en vernieuwende initiatieven te nemen wanneer die de maat van de gemeenten te boven gaan.

Betekent dit nu dat de provincies al hun bevoegdheden moeten behouden? Neen. Waarom zouden de provincies nog aanvullend subsidiëren en daarvoor zelf een administratie uitbouwen wanneer het uit één Vlaamse hand kan? Maar de provincies zouden ook nieuwe taken op zich kunnen nemen. Zoals de regiefunctie (ondersteuning van planning, netwerkvorming, actoren op één lijn krijgen) in het welzijnswerk. Ze zou ook een coördinerende rol inzake streekontwikkeling kunnen vervullen. En waarom de gewestelijke ambtenaren inzake ruimtelijke ordening niet onderbrengen bij de provincies?

Geef alle macht aan de gemeenten. Onder die slogan zou men de bemerkingen van Mark Suykens, de directeur van de

Vlaamse Vereniging van Steden en Gemeenten, bij het Groenboek van Geert Bourgeois kunnen samenvatten. En daarmee zit hij voor een goed stuk op de lijn van de Vlaamse Vereniging van Provincies: het bestuur moet dichter bij de burger komen.

De doelstellingen uit het Groenboek, daar kan Mark Suykens zich in herkennen. Of ze ook gerealiseerd worden, is een andere vraag. Bij de VVSG vindt men dat de Vlaamse overheid bij het schrijven van het Groenboek zichzelf en haar gedecentraliseerde diensten onvoldoende in vraag heeft gesteld. Er is ook geen sprake van meer coördinatie. Er is immers niet één Vlaamse administratie, er zijn veel Vlaamse administraties en ze spreken elkaar vaak tegen.

Mark Suykens vindt dat de Vlaamse regering meer zou moeten uitgaan van het subsidiariteitsbeginsel. Leg het bestuur zo dicht mogelijk bij de burger, dus bij de steden en de gemeenten. Pas wanneer de bevoegdheden hun petje te boven gaan, schuift men door naar een steeds hoger bestuursniveau.

Te veel regels

Nu is het wel zo dat op basis van het Groenboek de gemeenten een reeks bevoegdheden zullen overnemen van de provincies. Maar onze gemeenten zijn veelal klein. Hebben ze voldoende bestuurskracht? Voor Mark Suykens is het antwoord "neen". Dat geldt niet alleen voor kleine gemeenten, ook voor grotere steden. De verklaring is de overdaad aan regulering door de Vlaamse regering en onleesbare decreten. Het vreemde daarbij is dat die gestemd worden door Vlaamse parlementsleden die er eens thuis in hun gemeente als burgemeester of schepen zelf last van hebben en erover klagen.

Bovendien, fusies hebben niet alleen voordelen. Ervaringen in Denemarken en Nederland leren dat bij fusies de ambtenaren de macht overnemen. En laat dat nu net iets zijn wat we niet willen in Vlaanderen. De baten worden ook vaak overschat.

Samenwerkings-overeenkomsten

De oplossing voor Mark Suykens is samenwerkingsovereenkomsten tussen gemeenten, zónder dat daar ook een nieuwe structuur voor nodig is. Helaas, dat mag niet in Vlaanderen. Er moet een nieuwe structuur komen. In het Groenboek wordt er in dat verband gedacht aan 24 subregio's of stadsgewesten. Dat ziet Mark Suykens niet zitten, dat betekent een bijkomend bestuursniveau. In dat geval moet men de provincies afschaffen. Maar dat staat niet in het Vlaams regeerakkoord.

Met andere woorden, ook voor de VVSG mogen de provincies blijven. Meer zelfs, naast hun grondgebonden bevoegdheden mogen ze van Mark Suykens ook hun persoonsgebonden bevoegdheden houden. Maar ze komen in zijn ogen wel pas in actie wanneer de gemeenten het niet meer aankunnen. Dat is een kwestie van afspraken. Eric DONCKIER